ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 Δεκεμβρίου 1922 Σεβαστ-ανοῦ μάρτ. Σελήνη 13 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Ζ. — ΑΡΙΘ. 1870 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΤΟ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ

Ἡ Διάσκεψις τῆς Λωζάνης φαίνεται ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμόν της. Δὲν λέγομεν φυσικὰ ὅτι τὰ ποικίλα ζητήματα ποὺ τὴν ἀπησχόλουν ἐτερματίσθησαν· οὔτε ὅτι ἐξέλιπον αἱ διαφοραὶ καὶ οἱ κίνδυνοι οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπέβαλον τὴν σύγκλησίν της. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα. Ἐὰν ἤθελε κανεὶς νὰ κάμῃ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ ἔργου της θὰ ἔβλεπεν, ὅτι ἐλάχιστα εἶνε τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ ἑκατέρωθεν διαφοραὶ ἐκανονίσθησαν. Τὰ ἄλλα, τὰ σπουδαιότερα, παρέμειναν καὶ παραμένουν ἐκκρεμῆ· καὶ συνεπῶς οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἐμπεριέκλειον, ὑφίστανται ἀκέραιοι.

Εἶνε γεγονὸς ὅτι, παρ' ὅλην τὴν ἀδιαλλαξίαν της ἡ Ἄγκυρα δὲν ἐβγῆκε—τοὐλάχιστον μέχρι σήμερα—καὶ πολὺ ὠφελημένη ἀπὸ τὸ συνέδριον αὐτό. Ὅ,τι εἶχε κερδίσει προκαταβολικῶς, ἐκεῖνο καὶ τῆς ἀπέμενε. Εἶνε δὲ κοινὸν μυστικὸν ὅτι, χωρὶς τὴν συνδιάσκεψιν, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ τεράστια ὠφελήματα, ἐκ τῆς δημιουργίας τετελεσμένων γεγονότων. Καὶ ταῦτα, κυρίως εἰς βάρος τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ συμφερόντων.

Ἀντιθέτως ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν Μουδανιῶν ἐστήριξε τὴν σωτηρίαν της. Χωρὶς αὐτό, χωρὶς τὴν ἀνακωχὴν ἐκείνην ἡ θέσις της ἦτο προβληματική. Δίχως στρατόν, δίχως ἐφόδια, χωρὶς ἐσωτερικὴν παγιωμένην κατάστασιν, ἦτο ἀνίσχυρος νὰ ἀνακόψῃ τὴν Κεμαλικὴν ὁρμήν. Καὶ θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὸ μοιραῖον.

Ἐνῷ τώρα! Μέσα εἰς τὸ τρίμηνον ἀπὸ τότε χρονικὸν διάστημα εὗρε τὸν καιρὸν νὰ ἀναγεννηθῇ· νὰ ἀνασυγκροτηθῇ στρατιωτικῶς· νὰ ἀνακτήσῃ τὸ ἠθικόν της· νὰ ἐπανεύρῃ ἑαυτήν· καὶ νὰ εἶνε ἑτοίμη νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαιά της διὰ τῶν ὅπλων· βεβαίως, πρὸ τοῦ ἀδυνάτου, ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς μίαν ἄδικον ἀπαίτησιν· καὶ ἐγκατέλειψε τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην. Ἀλλ' ἔκτοτε τὰ πράγματα μετεβλήθησαν· αἱ συνθῆκαι ἤλλαξαν ἄρδην.

Ἡ Τουρκία τώρα εἶνε χωρὶς στρατὸν καὶ χωρὶς ἠθικὸν καὶ χωρὶς ὀργάνωσιν· ἀπέναντι τοῦ παντοίμου Θρακικοῦ μας Μετώπου καὶ τῆς Ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἠγέρθη ἀποφασιστικὴ διὰ νὰ διεκδικήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ ἐν Λωζάνῃ ἀντιπροσωπεία, ὅταν βασίζεται ἐπὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Μετώπου καὶ τῆς θελήσεως ἑνὸς ὁλοκλήρου Ἔθνους ἀποφασισμένου νὰ ζήσῃ ἢ νὰ ἀποθάνῃ, βεβαίως, καὶ δὲν θὰ ἀνεχθῇ περαιτέρω ἐξευτελισμοὺς καὶ οὔτε θὰ πρυβῇ εἰς ἄλλας ὑποχωρήσεις. Τὸ μαχαίρι ἔφθασε πλέον εἰς τὸ κόκκαλο.

Διὰ ταῦτα αἱ ἐκ Λωζάνης εἰδήσεις, ποὺ ὀλίγον εἶνε ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς της, δὲν μᾶς ἀνησυχοῦν. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐνθουσιάζουν. Ἡ διακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων θὰ ἦτο ὀλίγον δῶρον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος· θὰ ἦτο εὐκαιρία πρὸς ἀπονομὴν δικαιοσύνης. Ἀρκεῖ ἡ διακοπὴ νὰ ἐπέλθῃ ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν Τούρκων, ἀπὸ τὴν ἀδιαλλαξίαν των. Καὶ αὐτο εἶναι ἀκριβῶς ποὺ εὐχόμεθα καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν.

— ΑΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ —

ΣΚΟΛΕΙΑ... ΜΙΣΤ !

Ἔχω δυὸ μικροὺς φίλους: Γυμνασιόπαιδας. Ἂν τοὺς βγάλῃς τὰ ὁμοιόμορφα μαθητικὰ σκεψιά, κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι δυὸ μικροὶ κύριοι. Φλογάκια ριγέ, πλουφόρι ρανκλάν, τσάκιση πανταλονιοῦ σπαθί. Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, κατόπιν προσεκτικῆς παρατηρήσεως; ἀνεκάλυψαν καὶ χνοῦδι ὡσεὶ ροδακίνου νὰ χαροζῇ τὴν ὑπόψιν τῆς σκιᾶς του, ἄιωθεν τοῦ χείλους καὶ ἔκτοτε καταγίνονται νὰ ἐκβάσουν τὸν μύστακα, τὸν ἰχθὺν τοῦτον τῆς ἀρρενωπότητος, νὰ ἀνέλθῃ ὅσο τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐρχούταις τἀπόγεμα στὸ Γραφεῖο καὶ μᾶ; κάναν συντροφιά. Κάποτε καὶ κάτι καλύτερο. Διορθώσεις τυπογραφικῶν δοκιμίων. Ἀπὸ τότε ποὺ ἄνοιξαν τὰ σκολειά, οἱ μικροὶ κύριοι ἐχάθηκαν. Καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ μὲ θυμηθοῦνε, κυττᾶνε διαρκῶς τὸ ρολόϊ, πότε νἄρθῃ ἡ ὥρα γιὰ νὰ φύγουνε σκολειό.

Μὲ ὅλην τὴν γεροντικὴν ἀφέλειαν, ποὺ ἐμφανίζεται κατὰ καιόνα εἰς κάθε νεωτέραν γενεὰν ὡς καθαρὴ βλακεία,τοὺ; συνεχόρην ἕνα δυὸ φορὲ; γιὰ τὴν ἀγωνιώδη αὐτὴ δίψα ποὺ ἔδε χναν γιὰ τὰ γράμματα.

Τὶ διάολο. Ἐμεῖς στὰ χρόνια τους κυττάζαμε νὰ πᾶμε σκολειὸ τὴν τελευταία στιγμή. Ἐφροντίζομε νἀρρωσταίνουμε κανονικὰ σὲ κάθε διετρώισμα μαθηματικῶν, καὶ οἱ ἀλγεβρικοὶ πίνακες ἦσαν τὸ ἀναρόειρον καὶ μισητότερον βασανιστήριο τῆς διανοίας μας. Κατὰ κανόνα μὲ τὴ λιακάδα τὸ κατοιεώναμε.

Ἀσφαλῶς; Ἔλεγα, τοῦτοι ἐδῶ δὲ μᾶ μιζουν.ε Διψᾶνε γράμματα τὰ κακόμοιρα. Καίγονται ἀπὸ ἐπιμέλεια καὶ γιλομάθια. Πάντοτε ὅμω, τὸ πρᾶγμα μοῦ φτιούτανε λιγάκι ὑπερβολικό. Καὶ γύρεια τὴ λέση τοῦ αἰνίγματος, καὶ οἱ μικροὶ πιτορίκοι ἤτανε πάντοτε βασικοὶ σὰν κόλτευε ἡ ὥρα τῆς κομπάνια.

Τὶς προαλλὲς ἤτανε μία τόσον ὄμορφη λιακάδα, ποὺ σὰν ἤρθανε στὸ γραφεῖο μου οἱ δυὸ εὐελπίδες, μὲ χαιρεκακία περίμενα νὰ μοῦ ἀποκαλύψουν τὸ σχέδιον τῆς ἀπογευματινῆς κατσανιᾶς. Ὁ ἥλιος ἔτρεχε σὰν μέλι. Τὰ δέντρα ἔχασμουριόντουσαν κάτου ἀπὸ τὴ λιακάδα σὰ νἀγουροξυπνοῦσαν μὲ τὴν ἐξαφνικὴν Ἀνοιξη τοῦ Δεκέμβρη· καὶ ὁ Μακρὺ—γαλὸς ἤτανε πανηγύρι χρώματος, χαρᾶς καὶ θαλασσινῆς φρεσκάδας.

— Σήμερα δὲ μοῦ γλυτώνετε, κύριοι σχολασικοί! ἐσκέφτηκα. Καὶ ὅταν ὁ ἕνας ἔβγαλε τὸ ρολόϊ του,—κάθε Γυμνασιόπαις σιβόμενος ἐυτὸν ἔχει τὸ ρωλόϊ τον— ἐσυλλογίστηκα τρίβοντας τὰ χέρια:

— Βιαζονται οἱ ἐρίφηδες νὰ τὸ σκάσουν! Καὶ πρίγματι. Ἀλληλοκυτάχτηκαν πουτρῷ, χομογέλασαν καὶ μοῦτανε:

— Λοιπόν... ἐμεῖς, μᾶς συγχωρεῖτε, νὰ τὸ δίνουμε πιά!

— Λιακάδα μιὰ φορὰ, αἴ;

Τοὺς ρώτησα ψαρεύοντας.

— Ἀλήθεια. Ἐπιβεβαίωσαν μὲ κἀποιαν ἀδιαφορία.

— Θεοῦ χαρὰ θἄναι τώρα στὸν Ἀνήφορο.....

Δὲν ἀπήντησαν.

— Καὶ στὴ φυκιότρυπα.....

Τσιμουδιά.

— Καὶ στὸ Λυκαβητό.....

Τίποτα.

— Ἀμὲ στὴ Βαρειά!

Τὸ ἴδιο.

Οἱ δυὸ μικροὶ διάβολοι μὲ ἄκουγαν νὰ ἀπαριθμῶ αὐτοὺς τοὺς παρασμοὺς τῆς μαθητικῆς μου ζωῆς, κρατώντας στὰ μουτράκια τους μορφασμὸν ἀδιαφορίας, σχεδὸν περιφρονήσεως.

— Σὲ λίγο θὰ χτυπήσῃ ἡ καμπάνα, ἐδήλωσεν ἐπὶ τέλους ὁ ἕνας, καὶ πρέπει νὰ πᾶμε Σκολειό.

Ἔχασκα ἤδη ἀπὸ θαυμασμόν. Οὔτε μὲ τέτοια λιακάδα δὲν τοῦσκοζαν, οἱ ἄθλιοι. Ἐσηκώθηκα σχεδὸν θυμωμένος.

Εἶστε δυὸ μικροὶ ἠλίθιοι, σχολαστικοί, βλίκες!

Τοὺ; εἶπα.

— Γιατί; ἐγέλασαν.

— Γιατὶ θὰ πᾶτε σκολειὸ μὲ τέτια χαρὰ θεοῦ. Γιατὶ προτιμᾶτε ἀπὸ μιὰ περιπλάνηση πάνου στὰ ὀλοπρόσινα μυτληνοῖκὰ βουνὰ τὸν ἀηδέστατον Κορνέλιους Νέπος.

— Μάλιστα.

— Γιατὶ δὲν πᾶτε νὰ τσκλεβῆ υτήξητε στὴ θάλασσα τῆς Νεάπολης, μόνο πᾶτε μὲ τέτια χαρὰ θεοῦ νὰ βουτήξετε στὰ μελάνια!

— Μάλιστα! ἐπανέλαβαν ἑνὶ στόμαι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὰ δύο δασκαλοπαίδια.

— Γιατὶ δὲν πᾶτε ἐπὶ τέλους, νὰ τσιπουρίσετε μὲ τρόπο στὴ Βεροιά, μόνο πᾶτε ν' ἀκούσετε γιατὶ συνεκλήθη ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

— Μάλιστα, θὰ πᾶμε σκολειό! ἐδήλωσαν ἀκόμα μιὰ φορὰ ἡσύχω. Προαιμοῦμε νὰ πᾶτε σκολειό. Κι ὄχι μονοχὰ ἐμεῖς οἱ δυὸ, ἀλλὰ ὅλοι οἱ συμμαθηταί μας. Ἐλᾶτε μαζὶ νὰ δῆτε τὴν πόρτα τοῦ σκολειοῦ πολιορκημένην πρὶν ἀκόμα ἀνοίξῃ ὁ παιδονόμος.

— Τότε λοιπὸν, ὄχι μονάχα ἐσεῖς οἱ δυὸ ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ συμμαθηταί σας εἶστε χσμένα κορμιά. Μὲς τὶς φλέβες σας δὲν τρέχει κόκκινο αἷμα ἀλλὰ λαχανοζουμι.

Ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο μικρῶν κυρίων ἔλαβε τὸν λόγον.

— Θὰ ἀπολογηθῶ γιὰ δύο μας, μοῦ εἶπε, ἂν καὶ θὰ γίνετε σιτία νἀρχοπρήσουμε λιγάκι στὴν... παράδοσι. Ἔβγαλε κομψὴν τσιγαροθήκην — κάθε γυμνασιόπαις σεβόμενο ἐυτὸν ἔχει μίαν τοιαύτην — μοῦ προσέφερεν ἐμφελίον, ἤναψε καὶ κεῖνοι ἀπὸ ἕνα καὶ ἀφοῦ ἐφύσηξε μὲ χοριτωμένη τσαχνιὰ μίαν ὀμοίαν τολύπην γαλάζιου καπνοῦ εἰς τὴν μύτην ἑνὸς σνίτσου τοῦ ἡμετέρου Διευθυ τοῦ ποὺ ἐμόρφαζεν εἰς τὸν τοῖχον, ἐπρόσθεσε:

— Πρὶ παντὸ; δὲ θέλουμε νὰ μᾶ: περιφρονεῖτε. Τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἀρῆκεν εἰς τὸ Γυμνάσιον ἡ γενεὰ σας τὰς διεφυλάξομεν μὲ σεβασμόν, τὰς ἐξυψώσαμεν περισσότερον, καὶ ὁ νόμος τῆς ἐξελίξεως δὲν ἔχει παρέπονα ἀπὸ μᾶ....

— Καὶ ὅλω, διέκοψε, συγκινημένος ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἱκανοποιητικὸν πρόλογόν του, καὶ ὅμως μὲ τέτια λιακάδα δὲν τολμᾶτε νὰ τὸ σκάσετε τοὐλάχιστον εἰς τὴ Χίδικα!

— Εἶναι πὼ τὰ χρόνια μας; κυνηγᾶνε τὴν περιεκτικότητα καὶ τὴν συντομίαν. Μοῦ ἀπήντησε. Ἔπειτα ἡ φυσιολατρεία εἶναι πιά — μὲ τὸ παρντὸν — ὀλίγο ντεμοντέ. Γιὰ νὰ καταλάβετε δλη τὴν ὑπόθεση μὲ δυὸ λόγια — ἐπειδὴ βιαζούμαστε νὰ φύγουμε στὸ σκολειὸ μας — λάβετε ὑπ' ὄψι τὸ ἐξῆς ἐνδιαφέρον γεγονός. Στὴν τάξη μας μονοχὰ ἔχουμε δεκαπέντε συμμαθήτριες. "Ἔχουμε ἐκπαίδευση μίξε. Οἱ πιὸ πολλὲς; Σμυρνιοπούλες. Καὶ τι. Ζουμερὲ; σὰν ροδάκινα νοὶ ἰβφράτες σὰν λουκουμάδες! Σᾶ: χαιρετοῦμε, τώρα. "Ακου! χτυπᾶκι· βλας ἡ καμπάνα...

Καὶ τσακίστηκαν νὰ προφτάσουν νὰ φύγουν οἱ μπερμπάντηδε;.

Ὡρισμένως ὁ κόσμος, κύριοι ἔχει προοδέψει.

Ἔχει τρομερὰ προοδέψει!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

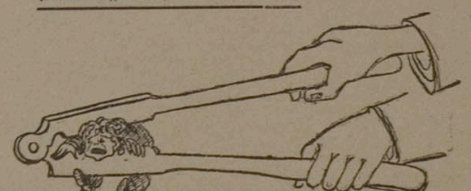

Ὁ λαὸς στὰ χέρια τῆς αἰσχροκερδείας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ ΚΑΙ Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ „ΧΡΟΝΟΥ"

— *Ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς Ρώσσους καὶ τοὺς Τούρκους*

Ὁ «Παρισινὸς Χρόνος» γράφει τὰ ἑξῆς διὰ τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν:

Ὁ ἀπεσταλμένος τῆς «Νεοῦ-Γιόρκ-Χέραλδ» ἐτηλεγράφησε χθὲς τὰ ἑξῆς: «Ἡ πάλη διὰ τὰ Στενὰ, εἶνε πάλη τῶν Ρώσσων καὶ τῶν Τούρκων κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη παρηγκωνίσθησαν, ἀλλὰ σιωπηλὸς εἶνε σύμφωνα ὅπως ὑποστηρίζουν τοὺς Ἀγγλους.»

Τὸ Ἀγγλικὸν καὶ συμμαχικὸν σχέδιον διὰ τὰ Στενὰ δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἑξῆς: Τὰ Στενὰ θὰ εἶνε εἰς τὴν διέθεσιν τῆς Δυνάμεως ἥτις θὰ ἔχῃ τὴν θαλασσοκρατορίαν.

Προτείνονται τρία πράγματα. 1ον) Ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην νὰ ἐπιβάλῃ τὸν περορισμὸν Στόλου, ὅσαι θὰ διέρχεται τὰ Στενά. 2ον) Οἱ στόλαρχοι τῶν πολεμικῶν δὲν θὰ εἶνε ὑποχεωμένοι νὰ γνωστοποιήσουν εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ὄνομα τῶν μονάδων οἱ ὁποῖαι θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ Στενὰ 3ον) Τὰ πολεμικὰ πλοῖα θὰ δύνανται νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ Στενὰ τὴν νύκτα. Αὐτοὶ οἱ ὅροι ἐνθαρρύνουν τοὺς Τούρκους; νὰ εἶνε ἀγρυπνοι ἢ νὰ κλείσουν τὰ μάτια. Καὶ ἐὰν οἱ Τοῦρκοι κλείσουν τὰ μάτια ποῖος θὰ κερδίσῃ ἐκ τούτου ἐὰν ὄχι ἡ δύναμις ἡ ὁποία κυριαρχεῖ τῶν θαλασσῶν;

Ἐν καιρῷ πολέμου, ἐὰν ἡ Τουρκία εἶναι οὐδέτερα, ὑποχρεοῦται νὰ ἀφίνῃ νὰ διέρχονται τὰ ἐμπόρια πλοῖα. Ἡ δύναμις λοιπόν, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ τῆς θαλάσσης θὰ δυνηθῇ νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὰ Στενὰ τῇ χρησιμεύουν ὡς στρατηγικὴ ὁδός· καὶ ἡ ὁδὸς αὕτη τοιαύτην περίστασιν μεταμορφοῦται ταχιστα εἰς βίαιον, ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς στόλος τὸ ἀπέδειξε μέχρι τοῦ παρελθόντος θέρους.

Ἀλλὰ τί θὰ εἴπῃ τὸ ἔθνος; τὸ ὁποῖον ὑποτιθέσθω θὰ εἶχε πόλεμον μὲ τὴν κυριαρχοῦσαν τῶν θαλασσῶν δύναμιν; Τὸ ἔθνος αὐτὸ δὲν θὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς Τούρκους ὅτι θὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν, ἐὰν ἀφήσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον νὰ δ. ἐλθῃ; Τοιουτοτρόπως ἡ Τουρκία θὰ παρεσύρετο ἴσως εἰς πόλεμον. Ἂς ἀφήσωμεν ὅμως τὸν πόλεμον. Ἂς ὑπόθεσωμεν μόνον ὅτι δύναμις τις διεπίστευε παοοβίσιν τῶν ὅρων τῆς ἐλευθερίας τῶν Στενῶν. Θ' ἀνεφέρετο εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κ. τῶν Ε. Τὶ θὰ συνέβαινε τότε; Εἰς τὸ συμμηχικὸν σχέδιον λέγεται ὅτι τὰ ληφθησόμενα μέτρα θ' ἀποφασίζονται διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν.

Ἐὰν ἡ πλειοψηφία ἀποφασίσῃ π.χ. νὰ καταληφθῇ ἡ χερσόνησος Καλλιπόλεως θὰ παριστιμεθα εἰς τὸ ἑξῆς θέαμα: ἡ κυριαρχοῦσα τῶν θαλασσῶν Δύναμις θὰ ἐξουσιοδοτεῖτο, ἐν ἡμέρᾳ εἰρήνης, νὰ καταλάβῃ ΑΤΟΜΙΚΩΣ τὴν σπουδαίαν ταύτην θέσιν. Τοιοῦτοι ὅροι ἴσως φαίνονται ἐξαίρετοι εἰς τὴν ἀγγλικὴν γνώμην. Ἀλλ' ὅταν σκεφθῇ τις τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον ταχείας μεταβολὰς, οἱ ὁποῖοι ἐπέρχονται εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην, καὶ ὅταν σκέπεται τὰς βαθείας μεταμορφώσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐπέλθουν καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἢ ἀλλοῦ, δύναται νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ συμφέροντος βασιζόμενοι συνδυασμοὶ εἶναι ἐνίοτε ἀποθαρρυντικοί.

Ἰδοὺ τὶ θὰ συνέβαινε. Οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐννοήσουν φυσικὰ ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν αἴρνι διασμοῦ. Οἱ Ρῶσσοι θὰ ἐννοήσουν ὅτι ξένος στόλος δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς πᾶσαν σιγὴν πρὸ τῶν λιμένων των ἐπὶ Μαύρης Θαλάσσης. Οἱ Τοῦρκοι βλέποντες ὅτι ἡ πρωτεύουσά των ἀπαλεῖται διαρκῶς, θὰ ζητήσουν ἀναμφιβόλως ὅλα τὰ μέσα ἀμύνης, θὰ ἀναγασθοῦν, ἴδιως, νὰ περιορίσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὸν ἀριθμὸν τῶν χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Θράκην.

Θὰ περιχαρακωθοῦν δέ εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρωσσίαν, ἔχει ἐργοστάσια καὶ ναυπηγεῖα. Θᾶττον ἢ βράδιον ἴσως ἐπιχειρήσῃ νὰ κατασκευάσῃ στόλον. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ 1856 ἡ Ρωσσία ὑπέγραψε συνθήκην, διὰ τῆς ὁποίας τῇ ἀπηγορεύετο νὰ προστατεύῃ τὰς ἀκτὰς τῆς ἐν Μαύρῃ Θαλάσσῃ. Ἡ συνθήκη ὅμως; αὕτη ἀνέγραφε τὴν οὐδετερότητα τῶν Στενῶν. Ἐπὶ πλέον τότε ἡ Ρωσσία προσήγγισε πρὸς τὴν Ρωσσίαν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι οἱ πόλεμοι τοῦ 1866 καὶ 1870 δὲν θὰ ἐγίνοντο ἐὰν δὲν ἐπέρχετο ἡ προσέγγισις αὕτη καὶ ὅτι τὸ 1871 ἡ Ἀγγλία παρητήθη τῶν διατάξεων, οἱ ὁποῖαι ἐμπόδιζον τὴν Ρωσσίαν νὰ ἔχῃ στόλον εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, λυπούμεθα ζωηρῶς διότι τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν ἔγινεν ἀφορμὴ νέου ἐπισοδίου ἐν Λωζάνῃ. Δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ ἐπιτακτικὴ γλῶσσα τοῦ λόρδου Κούζζων καὶ ἡ ἀπότομος ἀναχώρησις τῶν Ἄγγλων ἐμπαρογνωμόνων ἔξυπηρετοῦν πραγματικῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Γαλλία δὲν πρέπει νὰ προσχωρήσῃ εἰς τελεσίγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν περιφρουροῦν τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας ἐν Τουρκίᾳ, οὔτε νὰ εὑρίσκεται μετοξὺ τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀρνοῦνται νὰ συζητήσουν τὰς ρωσικὰς προτάσεις, ἐνῷ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία δὲν ἔχουν ἀντίθεια συμφέροντα ἐν Ἀνατολῇ.

Ἐὰν ἡ γαλλικὴ ἐν Λωζάνῃ ἀντιπροσωπεία ἀλλέω ἀντελομβάνετο τὸν ρόλον της δὲν θὰ ἦσαν ἀναγκαῖαι αἱ σκέψεις τὰ ὁποῖας ἐκάμαμεν ἀνωτέρω. Νομίζομεν ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἐπράττομεν τὸ καθῆκον μας ὡς Γάλλοι, ἐὰν ἐσιωπῶμεν.

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠ. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

— *Ὁ κ. Μπένες ἐξονυχίζει τὴν πολιτικὴν κατάστασιν.— Τὰ τελευταῖα Ἀνατολικὰ γεγονότα χειροτερεύουν τὰ εὐρωπαϊκὰ πράγματα*

Πράγα, 13. —Ὁ κ. Μπένες δημοσιεύει εἰς τὴν «Βάνιοβ» τὸν ἰσολογισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἀπαφέρων ἰδιαιτέρως τὸ ρωσικὸν πρόβλημα, τὸ Ἀνατολικὸν, τῶν ἐπανορθώσεων, τὰ ἐσωτερικὰ γεγονότα τῆς Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Πολωνίας, τέλος τὸ ζητοῦμενα τὰ ἀφορῶντα τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ ρωσσικὸν πρόβλημα ἐκυριάρχησε τῇ Συνδιασκέψεως τῆς Γενεύης ὅπου ἡ Ρωσσία, ἂν καὶ ὑπὸ μόνην τὴν ἰδιότητα πολιτικοῦ καὶ ὄχι οἰκονομικοῦ παράγοντος, ἐπεμβῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν τοῦ κόσμου.

Αἱ συζητήσεις τῆς Λωζάνης ἀπέδειξαν ὅτι ἡ σοβιετικὴ Ρωσσία ἀνεγνωρίσθη πράγματι ἀλλ' ὄχι νομικῶς; ἡ κατάστασις δὲ αὕτη θὰ ἐνεργήσῃ πιθανῶς καὶ τὸ προεξῆς ἔτος. Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ἀπεκάλυψε τὴν θεμελίωδη ἀτοιχν τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἀντι νὰ διατάξουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τῶν Σεβρῶν ἐπαρῆκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν λύσιν τῆς ἔριδος, π.ἄγμα τὸ ὁποῖον διηνκόλυνε τὴν Κεμαλικὴν ἐνέργειαν.

Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Ἀνατολῆ, μακράν τοῦ νὰ διακνίουν βελτίωσιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἐπιθυμητὴν λύσιν τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων, ἀκκολογοῦν μᾶλλον ἀπειλὰς τὴν θεμελίωδη ἀτοιχν τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἀντι νὰ διατάξουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τῶν Σεβρῶν ἐπαρῆκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν λύσιν τῆς ἔριδος, π.ἄγμα τὸ ὁποῖον διηνκόλυνε τὴν Κεμαλικὴν ἐνέργειαν.

Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Ἀνατολῆ, μακράν τοῦ νὰ διακνίουν βελτίωσιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἐπιθυμητὴν λύσιν τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων, ἀκκολογοῦν μᾶλλον ἀπειλὰς τὴν θεμελίωδη ἀτοιχν τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἀντι νὰ διατάξουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τῶν Σεβρῶν ἐπαρῆκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν λύσιν τῆς ἔριδος, π.ἄγμα τὸ ὁποῖον διηνκόλυνε τὴν Κεμαλικὴν ἐνέργειαν.

Αἱ συζητήσεις τῆς Λωζάνης ἀπέδειξαν ὅτι ἡ σοβιετικὴ Ρωσσία ἀνεγνωρίσθη πράγματι ἀλλ' ὄχι νομικῶς; ἡ κατάστασις δὲ αὕτη θὰ ἐνεργήσῃ πιθανῶς καὶ τὸ προεξῆς ἔτος. Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ἀπεκάλυψε τὴν θεμελίωδη ἀτοιχν τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἀντι νὰ διατάξουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τῶν Σεβρῶν ἐπαρῆκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν λύσιν τῆς ἔριδος, π.ἄγμα τὸ ὁποῖον διηνκόλυνε τὴν Κεμαλικὴν ἐνέργειαν.

Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Ἀνατολῆ, μακράν τοῦ νὰ διακνίουν βελτίωσιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἐπιθυμητὴν λύσιν τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων, ἀκκολογοῦν μᾶλλον ἀπειλὰς τὴν θεμελίωδη ἀτοιχν τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἀντι νὰ διατάξουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τῶν Σεβρῶν ἐπαρῆκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν λύσιν τῆς ἔριδος, π.ἄγμα τὸ ὁποῖον διηνκόλυνε τὴν Κεμαλικὴν ἐνέργειαν.

Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Ἀνατολῆ, μακράν τοῦ νὰ διακνίουν βελτίωσιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἐπιθυμητὴν λύσιν τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων, ἀκκολογοῦν μᾶλλον ἀπειλὰς τὴν θεμελίωδη ἀτοιχν τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἀντι νὰ διατάξουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τῶν Σεβρῶν ἐπαρῆκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν λύσιν τῆς ἔριδος, π.ἄγμα τὸ ὁποῖον διηνκόλυνε τὴν Κεμαλικὴν ἐνέργειαν.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝ

σήμερον ἐπίτηδες ἐν ἄλλῃ στήλῃ ἄρθρον τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου», τοῦ γνωστοῦ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία Δρ. 120	Ἐτησία Φρ. χρ. 75
Ἑξάμηνος » 65	Ἑξάμηνος » 40

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

Δημοσιεύσεις: Ὁ στίχος Δραχ. 2

ζίνη ἀρχηγὸς τῆς Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Μπαρρὲ, ἐκφραστυρήθη πρὸς τὸ Καὶ Νὶ Ὀρσὰν διὰ τὴν ἀρχοντορεφίαν ταύτην τῆ, παρεκινῆ: ἐφημερὶς ὁ ὁποῖος ἀφ'ἑαυτοῦ καὶ ποτὲ ὁ τ. αἱ τουρκικὰ διεκδικήσεις θὰ ὑποστηριχθοῦν παρὰ τῆ Γαλλίᾳ.

ΤΟ ΕΛΛΑΦΟΣ τῆς Ἑβραίας φαίνεται, ὅτι δὲ εἶναι τοσοῦν κατιλήλον προ.διομοιγὴν καὶ φλόξιναν ὅλως πρὶν. Μία ἔδησις μὲ; αναγγέλει, ὅτι ἡ Σοφία μετεβῆ εἰς Ὀλανδίαν καὶ παζαρεύει ἕνα μεγάλο κτίριο εἰς Νεοῦρ, κοντὰ εἰς τὴν ἐπαυλὶν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Κάϊζερ, ἀντὶ κοσοῦ ἐκατομμυρίου. Καθὼς δὲ ἔχει ἀποδειχθῆ ἡ κλίμα ἐκεῖ εἶναι περισσοτέρον καιτεναλοικὸν τῶν φιλοδοξιῶν. Ἄλλως τε ἐκεῖ θὰ ὑπάρχει εὐχαριστος παρέα καὶ θὰ λέπουν. πρὸ παντὸς οἱ παιδοι κακοὶ Σύμβουλοι. Δ.' αὐτὸ ἐπιζέμεν ὅτι τὸ τέω, βασιλικὸν ζοῦγοι, θὰ θελῆσῃ νὰ περασῃ τὸ ὑπόλειπον τοῦ βίου του ἐν εἰρήνῃ καὶ νὰ ἀφισῃ τὸν λαὸν Του καὶ τὸν στρατόν Του ἥσυχον, ὀτὰ χάλα πὺ τὸν ἔφρε. Ἡ ἐκλογὴ τῆς νεᾶς διομονῆς, εἶναι ἀρκετὴ ἐνδειξις περὶ τουτέου. Ἡ λυκοφλὴα τοῦ Νεοῦρν συμπληροῦται.

ΤΟΠΙΚΑ

— Εὐχετήριον

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων Σμύρνης, ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐφοτιζοντο τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην κ. Ἐλευθ. Βενιζέλον τὸ ἑξῆς εὐχητήριον τηλεγράφημα;

Ἐλευθέριον Βενιζέλον

Δωζάνην

Πρόσφυγες Σμύρνης, διεμένοντες ἐνταῦθα., διὰ τῆ, ἐξαιρέτου, ἐπιτροπῆ, αὐτῶν ἐπὶ τῆ ὁμοφωνίᾳ ὑμῶν ἐφέτη, εὐχνται ἔτη πολλὰ πρὸς δόξαν πατρίδος. Ὁ Προεδρεύων Ἐπιτροπῆς Σμύρνης

Π. Θεοδωρίδης.

Τὰ μέλη

Γ. Ν. Μανέας,

Β. Παυλίδης, Θ. Φραγκαντώνης, Ν. Τζεδόπουλος, Σ. Δὲ Φιλίππου.

— Ἡ νεολαία Μηθύμνης

Πρὸς τὸν παιεπιδημοῦντα ἐνταῦθα τέως πλημμελοῦστον καὶ καλλιστον φίλον κ. Δημ. Σαββαν ὁ σύνδεσμος τῶν ἐφέβων Μυκ.β.ν, τῆ πρωτοβ τ.α.τ.ι ὁ ποῖος ἡ Μηθυμνα ἐπανηγυρ σεν ἔ.δυσι ἐπιδεῖκνυτα τὴν ἐ.ρεν τοῦ μεγ λου "Ἑλληνος Πολιτικοῦ, ὑπεσταλε τὸ κατωθ συγκρατηθὲν τηλεγράφημα ζνα τὸ διαβίβοῃ πρὸς τὸν Βενιζ.ν εἰς Λωζαν;

«Ἄνοιξ Μηθύμνης, ἐκ.ὰ τῶν ἐ.τ.ὸυδ πρ.ὸφ.ρ.ν καὶ ὑμεῖς ἀ.ὸ ὁμοπατρ.ῆ ἐ.ρ.ῆ ὑπ βλ.ὰ βλ.ὰ.ὰ σρ.ῆ καὶ ὑε μ.τ.τ.ς, ἐχα. ὑ.ῆ.ρ.ν.ν ὑμῶν ὁ γέ.ο.ς ἐπ ὀ.ρ.ῆ Ἑ.ν.ν.ν.

Ι. Χρολλης, Νικ. Δούκας, Δημ. Χαραλαμπους, Ἐμμ. Σεραφείμ Δημ. Παπουτσῆς»

— Εὐχετήριον τηλεγραφημα

Πλὴν τῶν ἄλλων, ἀπεστειλεν εὐχετήριον τηλεγραφημα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομὰδα καὶ ὁ Ἀγροτικὸς Σύνδεσμος κτημανῶν Μυτιλήνης.

— Τὸ καλώδιον

Χθὲς ἀπεσταλη εἰς Πλωμάριον τὸ κομισθὲν ἐξ Ἀθηνῶν καλώδιον διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ ἐφθαρμένου καλῶ, καὶ τὰ σχετικὰ ἐργαλεῖα. Ἐπῆσης μετεβησαν εἰς Πλωμάριον καὶ οἱ ἀφιχθέντες, ὁυο εἰδικοὶ τεχνῖται ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσίν του. Ἐλπίζεται ὅτι ποιὸ ταχέως θὰ ἀποκατασταθῆ ἡ τηλεγραφικὴ μας συγκοινωνία ὁλοκλήρως.

— Ἀντικατάστασις Δημοτικοῦ Συμβούλου

Ἀπηλλαγὴ τῶν καθηκόντων του ὁ Δημ. Σύμβουλος Μυτιλήνης κ. Θ. Στεφανόγλου καὶ ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ κ. Χριστοδουλος Κατσάνης.

— Εἰσπραξις φόρου ὑπὲρ τῶν προσφύγων

Κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Πεκοδοφέων, ἐπειρ.ὰ ὅλως εἰσπρᾶττεται φόρος, ὁ ὁποῖος θὰ εἰσιθέσει ὑπὲρ τῶν προσφύγων διὰ μὲ.ι τὰ ἐξογόμενα προϊόντα 1 0)0, διὰ δὲ τὰ εἰσαγόμενα ἤμιον.

— Τὸ Ἐφετεῖον ἐν Μυτιλήνῃ

Ὑπὸ Ἐπιμελῆ, ἐκλογισθὲν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης καὶ ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν διοικητόρων τῆς πόλεος μας κκ. Κατεβαίνη, Ἀσημάκη Νικολάου καὶ Γεωργ. Λεζοῦ, ἐπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπομνημα διὰ τὴν ἰδρύσιν μετοφορᾶν τῆς ἕδρας τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου εἰς Μυτιλήνην.

— Κακουργοδικεῖον

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Κακουργοδικείου μας ἐξακολουθοῦν.Οὕτω χθὲ ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐπὶ ἰδιοκτησίᾳ κατηγορ ομένου Ἀρισ. Θ. Βέργου.

— Ἀνασύστασις τῶν ἐπιτροπῶν τῆς αἰσχροκερδείας

Πληροφορούμεθα, ὅτι αἱ ἀνασυνεστόμεναι διὰ τοῦ σχεδίου τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς αἰσχροκερδείας ἐπιτροπαὶ θὰ ἔχουν ὡς ἔργον τὴν ἀστίμησιν τῶν διαφόρων εἰδῶν,ἐφόσον ἤθελον κρίνει ταύτην ἀναγκαίαν καὶ τὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ βασίμου τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων δ' εἴδη ἀδιστίμητα.

Αἱ ἐπιτροπὰ θὰ εἶνε πεντ.μελεῖς καὶ θ' ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ δ ευθυντ.ῦ τῆς Ἀγορανομίας, τοῦ Ὁλον. Ἐφόρου, τοῦ Ν.μάρχου, τοῦ ἀναπ.ρ.σώπ.ν τοῦ Β.ο μηχανικ.ῦ καὶ Ἐμπορ.ικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἑ.ὸς ἀναπροσώπ.ν τῶν ἐπαγγ.ελματ.ιῶν τάξε.ν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν τ.ν.

Αἱ μηνύσεις δ.' εἴδη διατιμημένα θὰ ἐ.δικαζ.ονται δ.' ἀπευθ.ίας κλήσεω; ὑπὸ εἰδικῶν Ποινομ.ολ.κείων, τῶν ὁπ.ίων τὴν σύσταιν ρ.ρ βέπει τὸ Δ.άταγ.μ.α.

Αἱ ἐπιβαλλόμενοι ποινα εἶνε: Φυλάκισις, πρόσημο μ.έχρι 10.000 δ.ραμῶν, δήμευσις τοῦ ἐμπορεύμ.ατ.ος τοῦ αἰσχροκερδοῦντος, ἀπαγ.ορευσις τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπ.αγγ.ελματ.ος κλπ.

— Πρόσκλησις ἡλικιῶν Μουσουλμάνων

Ὑπεγ.ρ.φη δ.ατογ.ὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατ.ιωτικῶν δ.ατῆ; ὁ.οία καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ Μουσουλμάν ι ἐφέβοι τῶν κλάσεων 1900. 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913. 1914. 1915 1916 καὶ 1917.

Ἡμέρα προσελεύσεως αὐτῶν ὁρίζεται ἡ 10η Ἰαν.ουαρί.ου.

Οἱ ἐκ τούτων β.ν.ιόμενοι, συμφώνως σχετικῷ Ν μοθετ.ῷ Δ.ατάγμ.ατι, δύναν.ται ν' ἀπαλλαγῶσι κατ.βάλλοντες τὸ ὑπὸ τούτου ὁριζόμενον ἀντ.ισήκωμ.α.

— Περιορισμὸς ἀριθμοῦ Βουλευτῶν κλπ.

Μεταξὺ προσαιμένων εἰς τὴν Ἐπανόσασ.ν καὶ τὴν Κυβ.ύνησ.ν ὑπόλογ.ήρχοσαν ἀντ.ιλλοσσόμενα ὁ ἐφ.ις ποὺς ἐξεύρ.ον τρόπου σταθε.ιοτέρας κ.α ἠθ.ικ.ὰς ὀργανώσεως τῆς Πολιτε.α. Γενικῶς γίνετ.ι παρ.ιδεκτὸν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλ.ευ.ῶν θὰ ἔ.ρεπε νὰ περιο.ισ.θῇ σημαντικῶς, ἴσως εἰς τὸ ἥμ.ισυ τοῦ σ.ημερινοῦ ἄν μὴ καὶ περισσότερον, ὥ.τε νὰ παύσῃ ἡ ἐκμετ.άλευσις τῆ. ψῆφ.ου.

Ἐξ ἄλλ.ου φ.ίνετ.αι προοδεύουσα ἡ ριφθεῖσα ἰδ.α περὶ ἱδρύσεω. Γ.ερουσ.ίας πρὸ τῶν βουλευα.ῶν ἐκλογῶν. Ἐ.κ τοι.αύτη περιπτώσει ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ συνεκροτεῖτ.ο διὰ τῆς ἐ ώκεω τῶν δύ.ο Σωμ.ατ.ιων, τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τῆς Γερ.ουσ.ίας.

— Παγία αὔξησις τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων

Πληροφορ.ούμεθ.α, ὅτι ἐπεκρατεῖ σ.έψις παρ τῇ Κυβερνήσει, ὅπω.ς εἰσ.ισθ.ὰ τῶν δημ.ο.σ.ίων ὑπαλλήλων αὐξηθῇ κ.ὰ ψφ τῆς γενικῆς, ἀ.ευτ.ιμήσεω.ς τῶν ἐδ.ο.τῆ. πρώτης ἀνάγκη.

Ἡ ἀ.ύξησ.ις αὕτη, εἰς.ὸ πρ.ὸτασιν κ.α ἡ.ν ἡ εἰς πρανωτ.ατ.ο.ν ἡ.η δ.ο.σ.ιεῦ. θὰ εἶνε παγία θ.ὰ ρ.ο.ν.ῆ.θῇ εἰς πάτας ἀνεξ ἐρτω τοῦ ὑπαλλήλου. Ἐὰν οἱ πληροφορ.ί.μα εἶνε ἀκ.ρ.ιβ.ὲς, ἡ ἐ.τασις αὕτη ἐ.ὸ μισθοῦ ὑπ' ὀ.ψ.ιν ἀδ.ὲν θὰ φ.ύσῃ τὸ ποσ.ὸν, τὸ ὁ.ο.ῖο.ν ἀ.ὸ ὁ.ο.μ.ο.ρ.ρ.ύ.ο.ν.τ.ος τοῦ ὑπαλ.λήλ.ου, ἤ.ο.ι 130 ο)ο τοῦ μισθοῦ.ν. Κ.ὶ τοῦτ , κατόπιν ἐ τῷ ο.ὶ.ο τὸ Δη.ό.ιον σ.ήμερ.ον ἐπιβ.ρ.ύ.ει.ται χ.ρ.ὸ.ν.ο τῆς μισθοδοσ.ία.ς.τ.ων ἐπ.ιλ.ήλ.ω.ν.ὸ.ν 358 κα ο.μρ.ῷ.ν ἐ.ρ.αχ.ιῶν.

Πλ.ὴν, ὅμω.ς, ἡ.ὐ.ξ.ησ.ις.ἀ.ὐ.τ.ὴ.ἐ.ν.ε.ρ.γ.ε.ῖ.α.ν.ε.ρ.γ.ε.ῖ.α.ν.ε.ρ.γ.ε.ῖ.α